

ARKADIJ GAJDAR: Timur a jeho parta

U malé rokle za kapličkou s oprýskanou malbou, která znázorňovala zasmušilé starce a hladce vyholené anděly, napravo od posledního soudu s kotlí, smůlou a vychytralými čerty, mazali na planince porostlé heřmánkem kluci z Kvakinyovy bandy karty. Peníze hráči neměli, a tak hráli o štulce a pohlavky a ještě hru na „zmrtvýchvstání“. To tomu, kdo prohrál, zavázali oči, položili ho na záda do trávy a do ruky mu vstrčili svíčku, totiž dlouhý klacek. Tím klackem musel pak nebožtík odhánět své věrné kumpány, kteří se ho z přátelství snažili vzkřísit z mrtvých vydatnými šlehy kopřivami po holých lýtkách a bosých patách.

Byli právě v nejlepším, když se za hradbou ozval pronikavý zvuk trubky. Za stěnou stáli velvyslanci Timurovy party. V té chvíli však babka s vítězným pokřikem vyskočila za skryše a řádně šlehla Simu Simakova kopřivami přes ruce. Sima mával spálenýma rukama a běžel k vratům, odkud se právě řítily jeho kamarádi, kteří už složili všechno dřevo.

Škola (kniha): O pravdivosti těchto slov jsem tak trochu pochyboval. Co se žáka prvního ročníku Tupikova týče nevím, jak by jej rodiče přivítali, ale pekař Spagin určitě nezařízne k synovu návratu tučné tele; jednoduše mu napráská řemenem, to je víc než jisté.

.Pokusy ukrást prkna ze dvora, určená na obití kůlny, ztroskotaly. Rodinná rada neschválila svévolné použití materiálu, který k tomu nebyl určen, a naši nepřátelští admirálové, Seňka Pantuškin a Gríška Simakov, dostali bez milosti napráskáno.

Vzpomněl jsem si, že kdysi dávno, asi před třemi lety, jsme se vraceli za stejně teplé noci s otcem z nádraží domů přímo přes les. Čejka pískala právě tak jako dnes a právě tak voněly tlející houby a maliny. Otec vyprovázel na nádraží svého bratra Petra a vypil s ním několik skleniček vodky. Buď z vodky, nebo z příliš sladké vůně malin byl pak zvlášť rozjařen a mnohomluvný. Cestou mi vypravoval o svém mládí a o svém pobytu v semináři. Smál jsem se, když jsem ho slyšel vyprávět o životě ve škole, o tom, že je mrskali důtkami, a připadalo mi hloupé a neuvěřitelné, že tak vysokého a silného muže, jak byl můj otec, mohl někdy někdo bít.